

Skarżące wskazują również na naruszenie zasady pewności prawa. Ich zdaniem, mimo iż Komisja dysponowała wszelkimi stosownymi danymi, nie podjęła ona działań w odpowiednim czasie. Skarżące wskazują na fakt, że Komisja wszczęła dochodzenie w 1999 r., mimo że — zdaniem skarżących — miała pełną wiedzę na temat wszystkich istotnych kwestii już na początku 1996 r. Procedura, która została wszczęta w lutym 2000 r. została rozszerzona na nowe okoliczności, które nie były nigdy wcześniej badane i w stosunku do których decyzje zatwierdzające nie zawierały podstawy prawnej.

Wreszcie, jako zarzut dodatkowy, skarżące wskazują na fakt, że przy ustalaniu kwoty podlegającej windykacji Komisja nie uwzględniła wszystkich kosztów związanych z restrukturyzacją. Zdaniem skarżących środki wydatkowane na restrukturyzację znacznie przekraczają kwotę pomocy uzyskanej na ten cel.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2005 r. przez European Dynamics S.A. przeciwko Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności

(Sprawa T-69/05)

(2005/C 106/70)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 11 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga European Dynamics S.A. z siedzibą w Atenach (Grecja), reprezentowanej przez adwokata N. Korogiannakisa przeciwko Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EFSA, mocą której EFSA nie wybrał oferty skarżącej i udzielił zamówienia wygrywającemu wykonawcy oraz wszystkich późniejszych decyzji EFSA związanych z ww. decyzją;
- obciążenie EFSA kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze skargą, nawet w razie jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty:

W odpowiedzi na opublikowane przez EFSA ogłoszenie o przetargu EFSA/IT/00012⁽¹⁾ na oprogramowanie i utworzenie sieci extranet między krajowymi agencjami Państw Członkowskich, Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) a Komisją Europejską skarżąca spółka złożyła swoją ofertę. Mocą zaskarżonej decyzji ofertę skarżącej odrzucono, a zamówienie zostało udzielone innemu oferentowi.

W uzasadnieniu swojej skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła przepisy Rozporządzenia Finansowego⁽²⁾ oraz art. 17 ust. 1 dyrektywy 92/50⁽³⁾ poprzez zastosowanie kryteriów oceny, które nie były wyszczególnione w ogłoszeniu o przetargu. Zdaniem skarżącej, poprzez przyjęcie bez żadnej weryfikacji opinii osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiotach będących klientami skarżącej, EFSA przekazała część swoich uprawnień ocennych na rzecz osób trzecich. Skarżąca dalej twierdzi, że zgodnie z dyrektywą 92/50 zadowolenie klientów danego oferenta nie może być brane pod uwagę dla potrzeb wykluczenia innego oferenta, lecz może stanowić jedynie „kryterium udzielenia zamówienia”.

Skarżąca twierdzi również, że przy dokonywaniu oceny jej oferty strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie. Skarżąca kwestionuje niektóre stwierdzenia zawarte w sprawozdaniu komitetu oceniającego dotyczące okoliczności, że jeden z klientów skarżącej nie zakupił ani nie korzystał z oferowanego przez skarżącą produktu oraz okoliczności, że inna instytucja wspólnotowa nie była zadowolona z produktu skarżącej. W tym względzie skarżąca twierdzi również, że sposób oceny zastosowany przez EFSA w ramach procedury ocennej, polegający na przeprowadzeniu zwykłych rozmów telefonicznych z pominięciem formalnych wniosków oraz weryfikacji uzyskanych informacji, był nieodpowiedni i sam w sobie stanowi wystarczającą przesłankę stwierdzenia, że doszło do popełnienia oczywistego błędu w ocenie.

Wreszcie, skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła wynikający z art. 253 WE obowiązek uzasadnienia swojej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004/S 153-132262

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1